

॥ आयुष्य सूक्तम् ॥

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उभयहार प्राणैः शिरः कृतिवासाः पिनाडी ।
ईशानो देवः स न आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविषा घृतेन ॥ १ ॥

विभ्राजमानः सरिरस्य मध्या-द्रोचमानो घर्मरुचिर्य आगात ।
स मृत्युपाशानपनुद्य घोरानिहायुषेणो घृतमत्तु देवः ॥ २ ॥

ब्रह्मज्योति-र्ब्रह्म-पत्नीषु गर्भं यमादधात पुरुरूपं जयन्तम् ।
सुवर्णरंभग्रह-मर्कमर्च्यं तमायुषे वर्धयामो घृतेन ॥ ३ ॥

श्रियं लक्ष्मी-मौबलां अंबिकां गां षष्ठीं च यामिन्द्रसेनेत्युदाहुः ।
तां विधां ब्रह्मयोनिगं स्रपामिहायुषे तर्पयामो घृतेन ॥ ४ ॥

दाक्षायण्यः सर्वयोन्यः स योन्यः सहस्रशो विश्वस्रपा विस्पाः ।
ससूनवः सपतयः सयूथ्या आयुषेणो घृतमिदं जुषताम् ॥ ५ ॥

दिव्या गणा बहुस्पाः पुराणा आयुश्छिदो नः प्रमथन्तु वीरान् ।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन मा नः प्रजागं रीरिषो मोत वीरान् ॥ ६ ॥

अेकः पुरस्तात य ईदं बभूव यतो बभूव भुवनस्य गोपाः ।
यमध्येति भुवनगं सांपराये स नो हविर्घृत मिहायुषेतु देवः ॥ ७ ॥

वसून रुद्रान् आदित्यान मरुतोत्थ साध्यान ऋभून यक्षान् गन्धर्वाग्श्च पितृग्श्च विश्वान् ।
भृगून सर्पाग्श्चांगरिसोत्थ सर्वान् घृतगं हुत्वा स्वायुष्या महयाम शश्रत ॥ ८ ॥

विष्णो त्वं नो अन्तमश्शर्मयच्छ सहन्त्य ।
प्रतेधारा मधुश्च्युत उथ्सं दृहते अक्षितं ॥

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥